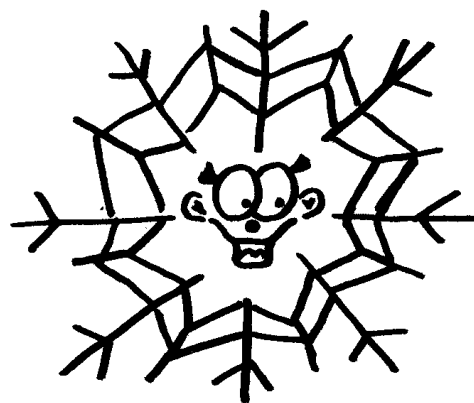

Vločka pro první list

Tajemství

úspěchů v životě

není dělat to, co se nám líbí,

ale najít zalíbení v tom,

co děláme.

Edison

Edison Thomas Alva (1847 – 1931)

Americký vynálezce a podnikatel, průkopník využívá elektrické energie. Žil poblíž Newarku ve státě New Jersey. Se svými spolupracovníky získal přes 1300 patentů. Mezi nejvýznamnější patří jistě žárovka (1879), dynamo, elektrocentrála, pojistka, akumulátor, elektrický automobil a helikoptéra.

Tuláci

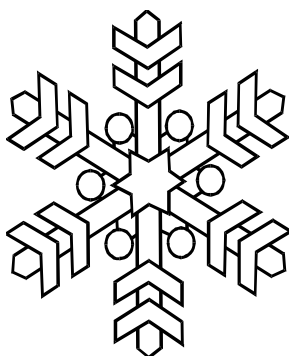
STŘÍBRNÉ KAPRADÍ
TIŠE ZACINKALO
A TŘI DNY JAKO ZE SNA
MNĚ DO DLANÍ DALO.

V SRDCI TAK TO HŘEJE
KDYŽ LIDI MAJ SE RÁDI
Z RÁKOSÍ ZAŠEPTALO:
„TOHLE JSOU KAMARÁDI.“

TIŠÍ JAKO MYŠKY
RYCHLÍ JAKO ŠÍP
JEDNOMU JDE SE LEHCE
ŠESTI JDE SE LÍP.

TEĎ VZPOMÍNÁM A SNÍVÁM
V TICHU NAD PRACÍ
SVĚTLO VAŠIM KROKŮM,
TULÁCI.

Helena Nekvasilová

Paní nebo slečna ?

Jelikož se mi na našich podzimních radovánkách podařilo prsty (jmenovitě prostředníček a prsteníček levé ruky) zalomit do nepřírozeného úhlu, nebylo proto divu, že mě nějaký ten pátek ruka ještě pobolívala, nehledě na neslušivé zabarvení a tvar.

Myslela jsem si, že barva časem sejde a prsty naberou předcházejícího vzhledu, ale na Dnu otevřených dveří mne vyvedla z omylu samotná Maruška a doporučila mi návštěvu lékařovy ordinace.

Proto jsem s třítydenním zpožděním, ale přece, ve středu ráno vstoupila na nejistou půdu chirurgického oddělení.

Jméno paní doktorky, ke které jsem měla namířeno, mi bylo nepříjemně povědomé, i vzpomněla jsem si, kterak mě při našich hádkách můj starší sourozenec Zdeněk strašil obézní ženou v bílém, jež mu bez umrtvovací injekce vyřízla málem půl chodidla.

Zasedla jsem do nepříliš zaplněné čekárny, přičemž mi na čele vyrazily krůpěje potu a ani vidina zameškané francouzské písemky mi nepomohla překonat nepříjemné pocity. Po čtvrt hodině mě sestřička v modrém zavolala do „Tak ukažte paní doktorce, co vás dobrušně.

Nebylo to tak snadné, seděly dvě obézní dámy a obě v levačku a žertovně se zasmála, zabrala a jedna z double teamu po šupem na rentgen.

V rentgenové čekárně to právě vycházející, oznámila: „**Paní** prosím!“

Zmocnila se mě nejistota, čekárně jediná příslušnice tohoto otočilo svůj pohled na mě a i sestra jsem se nepřítomně a upírala zrak dozvěděla, že se hošík Péťa každé

„Tak jste to vy, nebo ne?!“

„No Holá snad,“ připustila

„Tak mazejte do kabinky!“

svobodným stavem.

Rentgenování proběhlo bez komplikací, pouze doktorčino sdělení, abych si na snímky počkala v čekárně, mě trochu zmátlo. No nic, vrátila jsem se do čekárny a četla si. Později, už se snímkem v ruce, jsem uslyšela vzdálené volání: „Paní Holá! Je tu někde paní Holá?“

To mne dorazilo. Sebrala jsem svých pět švestek a mazala za křikem do vedlejší chodby.

„Jste Holá?“ zeptala se mě sestřička s nadějí v hlase.

„To ano, ale **slečna**,“ pronesla jsem a snažila se vyklidit pole, což nebylo tak snadné, neboť mi čerstvě nafocený snímek upadl na zem a já na něj pro větší úspěch dupla. Chodba posměšně zašuměla. Z trapné situace mne vysvobodila ona modrá sestřička, která si mě zavolala i s podupaným snímkem do ordinace.

Doktorka si mě změřila pohledem (zajisté obdivným, že jsem s takovou zlomeninou litala tři týdny po světě) a pronášejíc diagnózu pokynula sestře, aby mě odvedla do sádrovny. Zlomenou levačkou jsem bravurně posbírala své věci a se zdvořilými díky jsem za sebou zavřela dveře. Ruku mi šoupli do gipsu a bylo po legraci.

Jak by řekla ředitelka našeho nejmenovaného gymnázia: „To se vám tak líbilo smát se cizímu utrpení, vy nestydové“. A vezměte si z toho ponaučení. K doktorovi vždy včas (a později jen na husu k večeri)!

Světlo vašim krokům !

„Dadák“

jámy llové..
bolí,“ pobídla mne

protože u dvou sražených stolů bílém. Zvedla jsem proto svoji abych zahнала rozpaky. Taktika mne chmátla a poslala mě

nebylo ani o fous lepší. Sestra, Holá, do kabiny číslo jedna,

zejména při zjištění, že jsem v pohlaví. Mužské osazenstvo se nepříjemně přidala... Tvářila na plakát na stěně, kde jsem se ráno otužuje.

rozezvučel se sestřin altík.

jsem, „ale...“

přerušila sestra úvahu nad mým

Bolkov u Jánských lázní, Krkonoše

29.9.-1.10.1995

Honzovo motto:

Tolik dětí na jednoho jsme ještě neměli, co?
1,09090909....

Touto výpravou začíná nová celoroční hra. Míříme na Jakubovu chatu.

Od školy odjíždíme s Jirkou a Ivou avíí, můžeme si tedy dovolit i zdržení na začátku, kdy čekáme na Nikolu. Cesta je zdoluhavá, postupně část lidí usíná nebo klímá a takto zmožení spíše řečmi od Vandy a Lucky než únavou dorážíme ve 20:30, již za tmy na místo.

Než stačíme vše vyndat začne pršet. V chalupě, kterou snad neobrátime podlahou vzhůru, nastává šrumec. Všude halda batohů, bot, dětí, atd. Po proslovu Jakuba co smíme a nesmíme se zabydlujeme. Po večeři přestalo pršet a tak vyrážíme na předem řečené místo: nedaleko po cestě od chaty za most.

Představte si, že jdete tmou a před vámi se během putování objeví zářící pochodeň. Jdete k ní blíž a vidíte, že světlo ozařuje jakousi dřevěnou knihu a z ní vyčuhuje bílý svitek. Počkáte na ostatní a když se všichni sejdete, zjistíte, že svitky jsou dva. V tom prvním je spousta nových jmen a otázek, na které nejsou nikde žádné odpovědi, a ten druhý vám říká stručně ale jasně: "Čekej můj příchod." Po chvilce čekání někdo přichází. Nejdříve nevíme jak pozdravit, zkoušíme různé pozdravy. On se představuje jako Orr a poté začíná rozhovor. Zjišťujeme že on, čtec, jako jediný z vesnice umí předčítat z velké knihy. My jako n-tá generace těch, kteří zde přistáli, vydáme se na cestu k prameni řeky Ark a činy našimi vrátí se paměť. Však pozor, překročíme-li slzu Aridovu dostaneme se do Země F (fantazie), kde je vše stejné a něco navíc. Cesta tímto světem je složitější.

Odcházíme zpět. Děti jdou spát a my oslavujeme Mackův návrat z vojny a Michalův svátek. Zblajzli jsme opravdu zelený (vojenský) dort a jdeme spát.

Protože počasí od rána nepřeje našemu snažení, nechce se Orrovi hnát všechny do deště.

Má proto v plánu vyslat do terénu jen nepromokavě oblečené jedince, aby si prohlédli terén a vybrali místo, kde by jako osadníci postavili svou osadu. Ale protože Tuláci jsou někdy *jezinky*, schovají se a Orr nemá komu své plány sdělit. Nerozohní se (zatím), vezme tužku a papír a napíše vzkaz, že tentokrát (déšť nedéšť) čeká všechny na místě prvního setkání.

Tuláci na sebe nenechají dlouho čekat, naštěstí pro ně déšť se přesune nad jiná místa v krajině a Orr má šanci říci, co potřeboval. Nejprve se usměje nad schovávanou a pak všechny rozdělí do dvou skupin. Pošle obě skupiny (nyní již celé) do terénu, aby každá vybrala vhodné místo pro osadu a vrátila se zpět.

Po návratu dá každé skupině stejné množství materiálu ke stavbě osady, ale řekne, že lze použít i další materiál, který si budoucí osadníci sami seženou.

Stavba, včetně cesty na vybrané místo, trvá několik hodin, zhruba celé dopoledne. Ale výsledky stojí za to. Orr, který slíbí, že zhodnotí, která z osad bude lepší, má opravdu nelehký úkol. Bere si s sebou pomocníka, kterému na krk věší svůj talisman. Vysvětluje každému, že pomocníkem se příště může stát kdokoli, ať *velký* nebo *malý*.

První z osad je nedaleko, je velká cca 3m² a je v ní mimo domku k bydlení i bar, bazén, atp... Druhá osada je poměrně daleko, je jen o *fous* větší, chůze k ní trvá asi půl hodiny a narozdíl od té první, která je na trávě, stavěná (mimo daného materiálu) hlavně z nalámaných klacíků, tato je na kamenitěm svahu a kameny jsou také hlavním stavebním materiálem. I v této se objevují novodobé vymoženosti, jako třeba kino...

Od významného bodu v terénu (jediná železná traverza v okolí) putují skupiny v odstupu cca 10 minut k prameni řeky Ark. Cestou je čeká množství úloh, např. přenášení svých kamarádů *nebezpečným* terénem, lovit z paměti, zda umí běsi rozdělovat oheň, co to znamená, když se v keramické dílně řekne střep, atp.

Počasí ale pomalu ztrácí rozum. Trasu značíme jako okruh a již se vracíme zpět do chaty přes velké louky směrem k lesu, když začíná pršet. Obloha tmavne a třepetající se krepáky označující cestu jsou hůř a hůř vidět.

V lese je nastražená past: pohozené Aridovy slzy, čili vstup do Země F. Za deště přichází první skupina. Již se stmívá, děti čtou poslední zprávu, která je zmatená a všechny ty klikyháky končí písmenem F.

Ukazuje se Orr a ptá se na obsah zprávy. Děti mu ji podávají a jen chvíli tápou, proč se pozastavuje nad posledním písmenem. Pak pochopí. Ale nechce se jim v setmělém deštém

lese hledat důkaz - slzu. Orr tedy ujde zpět několik kroků, krátce se rozhlédne a zvedne ze země průhledný čirý krystal. Děti protestují: „v takové tmě to nikdo ani nemohl vidět.“ A Orr šel na jisto, ten to věděl a přesto jim nepomohl, aby do Země „F“ nevstoupily...

Opravdu nelehká situace, nedůvěřovat hlavní postavě celého příběhu hned od počátku to by nebylo dobré.

Orr bleskově sděluje důležité informace: ze Země „F“ se nelze dostat tak jednoduše, jak se do ní vstupuje. Je k tomu třeba najít čarodějku **ARLET**. Ona zná způsob, jak získat krystal **KONDRIAN**, jehož pomocí se lze dostat ven. Ovšem čarodějka poradí jen statečným. Proto je třeba přinést jí kůži, na níž spal **BĚS**.

Děšť vytrvale smáčí les i Tuláky, kteří se vydávají do sucha a tepla.

Druhá skupina již nehledá žádné fáborgy, bere to přes les přímo, hra-nehra. Po ní se i Orr s pomocníkem dostávají pod střechu.

Na to, aby se *všichni* dostali do Země „F“, stačí, když krystal překročí jen *jediný* z Tuláků. Proto nevádí, když vzhledem k počasí polovina dětí neprošla závěr celé trasy. Demaskovaný Orr má velkou práci vysvětlit, že také jen vzhledem k počasí *našel* krystal tak rychle...

V neděli dopoledne se děti probouzejí do nového dne v Zemi „F“. Hned snídaně je trochu jiná, než je zvykem.

Kuchařka s rudými vlasy stojící v kuchyni oznamuje: *"Chleba si vyberte podle rodných čísel. Abych vám mohla uvařit oběd tak mi přineste: párky z parkovníku, perlu z potoka, bramborovou kaši z pole, podojte kozu kvůli mléku, sušenky přineste ze sušáku."*

Protože jsme v Zemi „F“, musí se všichni obléci a upravit dle fantazie. Speciální sprej na vlasy (rudý) je přitom velkým pomocníkem...

Není lehké v Zemi „F“ připravit oběd, když jednotlivé potraviny jsou různě rozptýlené po zahradě, např. párky do špaget visí na parkovníku, sušenky na cestu jsou přivázané na šňůře od prádla a toto vše je potřeba nalézt a posbírat.

Nikola jde nahoru k dětem již namaskována a pomůže všem do obleků dle fantazie. Odejdou hledat ony potraviny a my velcí stojíme venku a provádíme podivné činnosti.

Zahrada je také plná různých bytostí, s nimiž se děti seznamují. Jedna z bytostí nosí dříví do lesa a vybízí Tuláky, aby jí šli pomoci, jiná češe trávu, další má zásobu papírků s nápisem *bulík* a větší (lepší) je kolemjdoucím na nos. Další honí vítr, jiná přelévá vodu v potoce, mezi nimi se proplétá *puberta*, která (jak jinak) na všechny leze, a zahradou také bloumá bytost, která mluví do dubu, má podobu rudého muže s praporem, rudým voussem, hovořící rusky...

Cílem bylo děti strhnout na chvíli k děláni té činnosti, kterou namaskovaný člověk předváděl. Poté dostávají hodinu času, aby si mohly dle své

fantazie připravit podobné převráceniny. Jejich hra spočívá v sehnání kolečka do mozku našemu průvodci, čemuž předcházelo vysvobození chudáka a princezny. Ten kdo chce odjet domů musí získat lístek od CK na odjezd avíí. Úklidové práce prováděli ti kteří nešli na hru dětí a poté odjíždíme směr Praha. Na dálnici ještě vysazujeme Kláru, kde si ji přebírají rodiče.

Na čarodějku Arlet a vše, co se získá Kondrianu souvisí, si musíme počkat do příště.

*Světlo vašim krokům!
Michalem doplněná Honzova verze*

BARVY DUVHY

Když jsem se konečně dostal během několika dlouhých pozdních večerů k tomu, abych zpracoval výsledky **největší ankety v dějinách tuláctví** do rozumné podoby, netušil jsem, že ve svém výsledku bude mít celkem devětadvacet stran A4. Tento materiál (který bude časem k nahlédnutí - myslím, že si zaslouží samostatné vydání - zbavený však všech jmen samozřejmě, abych splnil slib daný každému, kdo se podepsal) obsahuje všechny odpovědi na všechny otázky. Nemůžeme si troufnout zaplácnout tímto Semtamník a tak vám tu alespoň nabízím stručný přehled výsledků s tím, že ne všechny otázky a odpovědi tu jsou uvedeny. Některá témata jsem navíc vynechal záměrně.

Ankety se zúčastnilo celkem 24 dětí ve věku od 10 do 16 let. Ptali jsme se v červnu a před námi byly prázdniny s letním táborem Duna. To je třeba říci.

JAK TO MYSLÍME S MALÝMI DĚTMI..

Celkem třináct z vás je chtělo již letos v září. Ale devět dalších raději až příští rok. Jeden odpověděl, že později, možná 1999 i dále, a jeden, že je nechce. Schválně neřeknu, kolik mladých rádců u Pláňat odpovědělo s pozdějším letopočtem. Jen poznamenám: Na změnu názorů má každý právo. Někdy na to stačí i jedny prázdniny.

ZKUŠEBNÍ LHŮTA PRO MALÉ ČLENY ODDÍLU...

... je, jak se zdá z odpovědí a dnes i podle skutečnosti, něčím, co je Tulákům cizí. Celkem dvanáct vás odpovědělo, že malí zkušební lhůtou projít mohou, sedmkrát jsem se setkal z odpovědí, že nemusí a jen dva si mysleli, že musí.

CO TULÁCKÉHO MÁ PRO MNE VÝZNAM

Celkem sedmnáct hesel jste měli seřadit podle důležitosti, jakou ji přikládáte. Výsledkem je přehledná tabulka hesel od nejdůležitějšího. První sloupeček znamená pořadí, druhý je součtem pořadí z vašich odpovědí (čím méně, tím důležitější heslo).

Až mě zamrazilo, kam se propadlo heslo *Malí v oddíle*! Jak to koresponduje s první otázkou?!!

1	87	Schůzky, výpravy, tábory
2	107	Znak oddílu
3	114	Mí vrstevníci v oddíle
4	115	Splněná zkouška a Kmen
5	134	Pozdrav Světlo Tvým krokům
6	135	Kronika
7	161	Semtamník
8	170	Klub před schůzkou
9	171	Tulácký zápisník
	171	Základna, která nám patří
10	186	Dospělí v oddíle
11	189	Oddílová uzlovačka a tulácký uzel
12	203	Oddílová košile
13	213	Bodování
14	220	Malí v oddíle
15	225	Tulácká knihovna
16	243	Pamětní lístečky z výprav

PĚT HESEL DŮLEŽITĚJŠÍCH NEŽ ODDÍL

Zadání znělo napsat pět hesel v pořadí od nejdůležitějšího. Někteří (tři) to nepochopili a uváděli buď hesla související s oddílem, nebo uváděli víc hesel bez pořadí. Nakonec jsem se při přepisování dobral celkového pořadí hesel v pěti sloupcích a absolutního pořadí. Pro jejich obsáhlost zde uvádím pouze pořadí absolutní a to jen do páté příčky žebříčku. Sloupce mají obdobný význam: první je pořadí a druhý kolikrát se heslo vyskytlo. Příbuzná hesla byla nemilosrdně slučována do společných kolonek

1	18	rodina, rodiče, maminka, tatínek, naši
2	13	kamarádi, přátelé, kamarádství, přátelství
3	11	škola
4	5	zdraví
	5	pejsek, psi, Maxík
5	3	dědečkové, babičky
	3	láska
	3	želva
	3	známky ve škole

A CO TAKLE PŘÍŠTÍ CELOROČNÍ HRA?

Ne, že bychom se vždy orientovali podle toho, jak mladí písknou. Ale někdy je reakce na hru dobrým barometrem nálad lidu. Odpovídali jste, jakou chcete celoroční hru a volili mezi třemi možnostmi. Pouze pět z vás by chtělo hru pevnější, kde by bylo více děje a méně společenských her. A celkem čtrnáct by rádo pravý opak: hru volnější, méně děje a více společenských her. Dalších pět pak odpovědělo jinak. A jaké to byly odpovědi: *Neutrál. S legrací, vtipem, zajímavostí. Rovnoměrně. Něco mezi. Více fantazie a hry.*

A ještě pro zajímavost některé odpovědi bez ladu a skladu: *K tomu pevnějšímu ději by se šiklo víc prostoru k tělesné rekonvalescenci. Hodně bojových her. Více dějů a podrobností mě vůbec nebaví hrát nějaký hry. Představovala bych si to, abychom se bavovali jinak. Lepší efekty.*

ČÍM JSOU PRO VÁS PAMĚTNÍ LÍSTEČKY Z VÝPRAV

Patnáct z vás je má rádo a chce je, naproti tomu sedmi dalším nic neříkají a nemusí je mít. Kolonka *Nechci* je zůstala prázdná a jinak odpověděli dva z vás a to takto: *Je mi to jedno, ale potěší. Nevadí mi.*

LABYRINT NEBO STEZKU, NĚCO NA DOPLŇOVÁNÍ PRO CELÝ ROK - ANO ČI NE

Tato otázka zaznamenala mnoho poznámek mimo jasné odpovědi. Nejprve ale trochu statistiky. Patnáctkrát jste dali vědět, že to chcete, že vás to bavilo. Jen čtyřem to nic neříkalo. A pět nezaškrtnulo žádnou z možností.

A vaše poznámky, nejprve ty záporné: *Nebaví mě rozlušťovat a lámat si hlavu. Protože jsem blbej. Nebaví mě luštit. Ještě dnes vysypávám z kapes ztracené dílky z labyrinthu. A kladné, ale jen výběrem: Je to bezva, není to žádná nuda. Protože jsem měla co dělat a ztrácet. Bylo to zajímavé a zábavné a každý se snažil, aby měl co nejvíc znamének. Je to jak v bodování v naší škole, každý chce být lepší a to mě baví.*

CENA VÝPRAVY 150,- Kč SE MI ZDÁ..

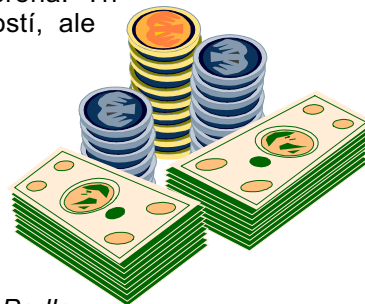
...no schválně, jaká? Je to moc nebo málo? Dva z vás si myslí, že tato částka je nízká a mohla by být vyšší. Nejvíce z vás, a to osmnáct, se domnívá, že je přiměřená. Tři odpověděli, že by mohla být vyšší. Jeden nezaškrtnul žádnou z možností, ale odpověděl: *Na dnešní svět může být vyšší.*

CO BYSTE DALI ZA TÁBOR

Jakou částku byste ještě byli ochotni zaplatit za oddílový tábor s Tuláky? Šestnáct Tuláků uvedlo konkrétní částku, sedmkrát jste odpověděli jinak - bez udání sumy a jeden z vás otázku vynechal.

Průměrná částka z vašich odpovědí je **2616,26 Kč**. Toto byste byli ochotni za náš tábor ještě zaplatit.

A vaše poznámky: *To záleží na rodičům. Jestli to dá máma. Podle rodičů, ale nevím. K nezaplacení.*

STŘEDA, NEBO JINÝ DEN

Odpovědi na otázku jaký den je pro oddílovou schůzku pro vás nejlepší byly z celé ankety nejjednoznačnější společně s následující otázkou. Celkem dvacet tři z vás říká, že středa vyhovuje a nechcete jiný den. Pouze jeden by bral den jiný a to čtvrtek.

HODINY SCHŮZEK

Jednoduše: opět dvaceti třem Tulákům vyhovují, jen jediný by bral jiný čas a to 18.00.-20.00. Nad tím se mi v hlavě střídá otazník s vykřičníkem... Jedna z poznámek k délce oddílových schůzek je asi každý týden nesplnitelná: *Mohly by být o 1 hod. delší.*

ČERVENEC ČI SRPEN

Letní tábor v srpnu vyhovuje deseti z vás. Jen tři by si tábor přáli na přelomu července a srpna. A stejné množství Tuláků by jej uvítalo na začátku prázdnin. Avšak dokonce devíti nezáleží na termínu. Jedna z poznámek (u odpovědi v srpnu ano, ne jindy) zněla: *My se přizpůsobíme.*

JARNÍ A PODZIMNÍ TÁBORY SPOLEČNĚ S KARLÍNSKÝMI TULÁKY

Tahle otázka zaznamenala také dost poznámek pod odpověďmi a to na obou stranách barikády. Celkem osmnáct z vás je pro společné jarní a podzimky. Jen tři si přejí jezdit samostatně. A tři nevyužili ani jedné z těchto možností, ale poznamenali: *Ještě jsem s nimi nebyl.* A dvakrát: *Je mi to jedno.*

Další poznámky, ty záporné: *Bodlák. Nesnáším některé z nich. Nejsou mými oblíbenými.* A nakonec raději ty kladné, ale jen výběrem, je jich mnohem více: *Dvakrát do roka to snesu. Mám karlíňáky velice ráda. Je to větší sranda. Změna je život. Jsou tam naši kamarádi a nerada bych jezdila bez nich.*

POČET AKCÍ V ROCE

Děláme během roku málo, nebo moc akcí? Dva z vás si myslí, že je jich mnoho, deset že je jich akorát a stačí to. Osm má ovšem pocit, že bychom měli přidat, protože je jich málo. A jeden z vás zatrhl jinou možnost. Tři se asi nedokázali nijak rozhodnout, protože tuto otázku docela vynechali.

Poznámka u té možnosti dát jinou odpověď mě velice potěšila. Je to rozumný pohled na věc: *Je jich pro nás málo, ale vzhledem k práci velkých je to akorát.*

KAZETÁKY, WALKMANY, ATP. NA

TÁBORECH

Techniku někdy používáme my dospělí na efekty v přípravách i v průběhu her. Tam opravdu patří. Ale co takhle do rukou vám - zvláště když je to jen tak pro zábavu?

Jen tři odpověděli, že je to výborná věc a doporučují všem mít to s sebou. Nejvíce a to osmnáct si myslelo, že si je s sebou má vzít jen ten, kdo chce. Ti, co říkali, že by je s sebou neměl nikdo mít, že na tábor to nepatří, jsou v menšině - pouze dva. A jinak odpověděl jeden Tulák a to takto: *Nepotřebuji to, zábavy je dost.*

Můj osobní postoj: Ta poslední odpověď se mi líbí. Když je tolik her, že na walkman čas nezbývá, tak to je ono. Jinak sluchátka na uších o poledňáku, nebo v jiných volných chvílích mi nevadí. Ale kazetákům, které vyhrávají do táborového okolí popík, rock a podobné nepřirodní zvuky, těm bez výstrahy odebírám zdroje energie...

ELEKTŘINA DO KEBLOVA

Kdybych tuto otázku položil dospělým u oddílu, vím, že většina by byla proti jejímu zavedení. Ale jak jste odpověděli vy?

Čtrnáct by bylo pro, devět proti a jeden neztrhl tak kategorické odpovědi a napsal: *Někdy jo, někdy ne.* Kdyby ne u ostatních, tak u této otázky mohu jasně říci: byla jen a jen pro zajímavost. Na zavedení elektřiny skupina prostě nemá. A jak jste komentovali svá ano a ne, bez roztřídění: *Protože mi to nevadí bez elektřiny. Nejsem zvyklá být bez elektřiny. Takhle je to hezčí. Ráda vidím, do čeho vrážím.* A perlička na závěr: *Bylo by pořádné světlo při hlídkách.*

ZÁKLADNÍ ODDÍLOVÁ ZKOUŠKA

Po letech existence této zkoušky, kdy Kmen má stále řady prořídlé, je potěšující alespoň to, že v anketě je zkoušce přikládána jistá důležitost. Většina, tedy devatenáct, si myslí, že je to správná věc a každý má šanci ji splnit a být v Kmenu. Jen dva by rádi, aby byla jednodušší, protože je náročná. Nikdo

by ji nerušil a nikdo si nemyslí, že Kmen je zbytečnost. A tři odpověděli docela jinak a to takto: *Je to dobrý, ale ta tréma*. Dvakrát: *Nevím*. Jeden z Tuláků, který není členem Kmene poznamenal: *Velmi se mi líbí*.

ZVLÁŠTNÍ AKCE PRO KMEN

Když už se někomu podaří splnit zkoušku, má šanci stát se členem Kmene. A Kmen si občas jezdí na výjimečné akce. Co na to ostatní?

Většina, celkem sedmnáct, odpověděla, že zvláštní akce pro Kmen jsou v pořádku, protože každý může mít zkoušku a tak se jich účastnit. Jen čtyři si myslí že je to zbytečné rozdělování oddílů na chytré a hloupé. A další tři nezatrhli žádnou možnost a odpověděli jinak: *Nejezdíme do Husince, jenom Kmen*. Dvakrát: *Nejsem v Kmenu a nevím, co a jak*. Jeden ze členů Kmene ještě přitvrdil a ke svému souhlasu se zvláštními akcemi přidal: *Ano, ale mělo by jich být víc*.

KLUB

Hodinka před pravidelnou oddílovou schůzkou je volným setkáváním. Lze tam přijít, lze z ní i odejít v průběhu celé hodiny kdykoliv. Je časem, v němž přichází děti s něčím za ostatními. Není vedena dospělým. Je Klubem přátel Tuláků. Někteří do něj vůbec nechodí, ale pro mnohé má svůj smysl.

Pro čtrnáct Tuláků je fajn a měl by pokračovat. Naopak tři by byli pro jeho zrušení, protože je zbytečný. A dalším čtyřem je lhostejný. Čtyři nezatrhli žádnou z možností. Součet odpovědí je dvacet pět, protože jeden z Tuláků označil dvě možnosti a to první a třetí a dodal: *Mám málo času, takže na něj nechodím, stejně na něj asi nebudu chodit*. Jiný poznamenal: *Je fajn, ale nemám čas. Kdybych mohla, tak chodím*.

CHTĚLI BYSTE ZKUSIT PRACOVAT S VLASTNÍ DRUŽINKOU, ODDÍLEM (?)

Ten otazník je tam schválně. I se závorkami. Možnosti odpovědět byly jen dvě. Stručné Ano řeklo celkem čtrnáct Tuláků a jasné Ne devět. Jeden se zdržel a doplnil: *Nevím, ale asi ne, budu mít hodně práce se školou*.

Protože nechci platit za podrazáka, neřeknu ani tady, kolik odpovědí záporných dalo na tuto otázku společenství starších u Plánat. Má poznámka u první otázky tu ovšem platí také.

Vaše poznámky u záporných odpovědí zněly: *Neměla bych čas. Nejsem toho schopna. Nemám na to žaludek. Myslím, že by to bylo náročné*. A u kladných: *S dětmi je legrace. Mám ráda přírodu. Jsem optimista. Protože jsem to už zkoušela a baví mě to. Protože bych chtěla mít taky za někoho odpovědnost*.

Ta poslední odpověď mne nadchla.

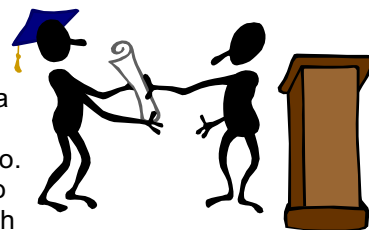
MÁ NĚKDO NA TO, ABY JEDNOU VEDL TENTO ODDÍL

Tak tady schválně nepišu otazník. A doufám, že někdo takový se najde. Ať už bude z těch, kteří jsou dnes dospělí, nebo z těch, co teprve dospívají. Doufám však, že oddíl neskončí zestárnutím všech a jejich rozprchnutím se do všech možných končin světa.

Jen osm z vás si myslí, že má na to, aby jednou tento oddíl vedlo. A deset naopak odpovědělo, že na to nemá. Dalších šest do čtyřadvaceti odpovědělo jinak, aniž by zatrhlo jednu z předešlých možností.

Poznámky svým duchem byly trochu jiné než u ostatních odpovědí. Tady jste se někteří možná trochu víc zamysleli, než jste něco jen tak plácli. U „neutrálů“ byly námátkou tyto poznámky: *Né vedl, ale bejt vedoucí klidně. Zatím si netroufám. Nevím. To nemůžu posoudit!* U záporných odpovědí: *Nejsem pro hru moc nadaná. Nevím, asi bych to nezvládla. Protože na to nemám. Nemám na Míšu. Nejsem taková, jaká bych měla být. A u kladných: Myslím si tohle, ale raději bych, aby někdo jiný. Ale nechci. No comment. Věřím si. Prostě na to mám a basta!*

Ty „záporné“ odpovědi jsou promyšlenější, než ty kladné...

Ufff..... Tak tohle jsou Barvy duhy. Bude asi dost zajímavé vracet se k nim po delším čase a srovnávat, co jsme si mysleli, jak jsme uvažovali a jaké postoje zastáváme právě teď. Jen čas ukáže, jaké představy se stanou skutečností a či sny se splní. Já přeji všem, aby se vaše krásné sny splnily a aby tulácké konání pokračovalo dál. Právě teď je k tomu příležitost. Vydržme !

Světlo vašim krokům !

Michal

Zasněžené písničky

Nic neslyším, žádné návrhy, žádné nápady, žádná přání z vaší strany. Je to tedy opět na nás vybrat nějaké ty písne. Jelikož se nám blíží vánoce a všichni doufáme, že bude něco bílé hmoty se kterou se dá dělat spousta zajímavých věcí, téma dnešních písní je více než jasné.

Sněhové vločky

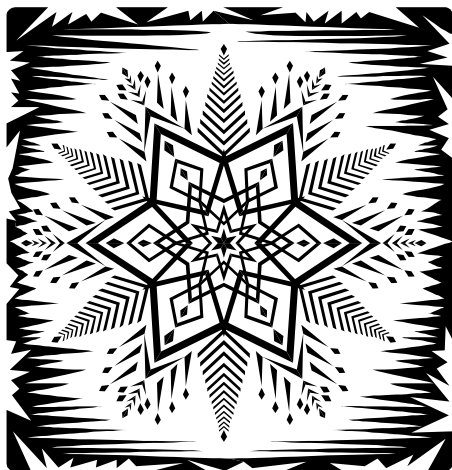
písnička ze semaforu

Padá sníh a tak otvírám ústa,
vločka na jazyk mi padne - dojde k tání,
je to hřích jenž ve mně stále vzrůstá,
vraždít krutě vločky chladně na potkání.

Vločka bílá usedavě pláče,
až se celá v slzu promění
a v takovém okamžiku
pociťuji na jazyku
slabé a bezmocné zachvění.

Když je někdy zvláště vhodná chvíle,
hrobové když ticho vládne krajem,
slyším, jak si na jazyku vločky bílé
tiše šeptají: Ó, sbohem, sestry, tajem...

Tuhle rozkoš vy jste nepoznali,
rozkoš z posledního vločky zachvění,
která na jazyku studí a v srdci pálí,
tuhle rozkoš vy jste asi nepoznali,
která mi z života dělá vězení.

Vánoční

karef píhal

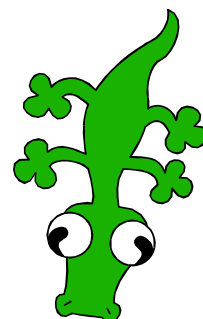
G A⁷ D A⁷ D
Když rozdělám radiátor ústředního topení,
G A⁷ D A⁷ D
vykoukne z něj aligátor a hned zuby vycení.
D G D G D
Táže se mě, co se děje, že se v bytě netopí,
G A⁷ D A⁷ D
na zácloně sprostě kleje nachlazeněj netopýr.

Dám jim zatím loknout z flašky,
jako správnej saniták.
Na nervy si vezmu prášky,
a zavolám na byták.
Na bytáku nikdo není,
všichni mají teplotu,
tak se řítím po setmění
narvat tyčky ze plotu.

(první 8 taktů mezihra)

Jenže plot už v kamnech praská,
u sousedky Markéty,
zbejvá knížka od Jiráska,
psací stůl a parkety.

Konečně je v bytě jako
o poledni v Africe,
netopýr si sundal sako,
pověsil se na klice.
Aligátor spokojeně,
zapálil si Camelku,
prej dá za to mojí ženě,
kus kůže na kabelku,
prej dá za to mojí ženě,
na vánoce kabelku.

Marvin a ti druzí

Motto: Představivost je důležitější než vědomosti

Albert Einstein

Tak máme za sebou něco výprav nové celoroční hry - Společnosti doktora Marvina. Líbí se vám? Pokud máme hodnotit stav hry podle vašeho hlasování vždy při ukončení akce, je tato hra super. Mé a Honzovy ruce však po poslední výpravě v Bolkově zůstaly v poněkud jiných polohách než ruce ostatních. Proč asi? Že bychom my dva nebyli tak nadšení, když ostatní se pobavili? Asi tomu nerozumíme, když většina říká, že je vše prima... Správná odpověď bude, jak jinak, někde jinde.

Pravdou nikdy není názor většiny. Autor má vždy nějakou představu a tu sděluje jakoukoliv formou, třeba povídkou, sochou, obrazem, vtipem, vyprávěním, nebo také připravenou hrou. A ne vždy se ti, pro koho je představa připravená, trefí svým jednáním přímo do autora. Čtenáři příběhů mají při čtení jistě jinou představu než spisovatel, když své dílo tvoří. Se hrou pro Tuláky je to stejné. Autor chce čehosi dosáhnout, ale teprve provedením „v terénu“ dojde tato představa naplnění.

Autory letošní hry jsou Nikola a Honza. Po dvou letech to opět nejsem já, kdo je hlavou příběhu. Pokud však mám soudit všechny naše celoroční hry podle představivosti, nebo chcete-li podle fantazie (ani Martin Šporka z Lipé nebyl ničím jiným než fantazií), pak tato hra je vůbec první celoroční hrou, která závisí především na vědomostech, neboť procházíme skutečnou historií Čechů a snažíme se co nejméně si vymýšlet.

Teď vás možná napadne počátku. Zdá se vám, že tu říkám celoroční hře je důraz kladen na chtěli otevřít hlavy a nasypat do nich sami se sebou, pokud chceme tuto můžeme vykládat hrou historií,

Pokud je tak obtížné, aby svým dílem myslel, oč víc je Marvinovi na výpravy nejezdí. měla námět na celoroční hru nadšením naslouchali.

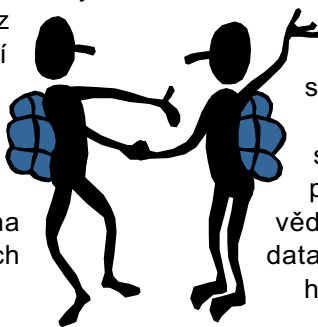
čeho se týkala, možná z ní hra byla (alespoň pro mne)

představit její provedení. A lve i ostatním jsem tehdy řekl, že mé představy o této hře jsou dost mlhavé, že je naprosto nutné, aby sám autor tuto hru vedl a byl na akcích přítomný. Což, jak jsem věděl, lva být nemohla. Bylo mi jasné, že hra zůstane jen v představách.

Marvin je hlavně dílem Nikoly. A sama Nikola je dnes směrem k výpravám v podobné situaci jako lva: nejezdí na ně. Nikola studuje a to dost a nemůže se jen tak sebrat a vyrazit s námi, i kdyby to ráda udělala. Ale najde si čas a má vždy písemně připravený program, ví, čeho chce dosáhnout a na ostatních dospělácích je, co s programem udělají. Ale jak se říká, šedá je teorie a teprve praxe ukáže.

Vzpomeňte si, co jsem vám říkal v pátek večer v Bolkově, když Jirka odfrčel s Aví a my jsme zůstali v neznámé temnotě. Stáli jsme v kroužku a dal jsem všem na vybranou: buď budete hrát tuto hru a pak i pro vás to bude zábava, nebo ji nepřijmete, pak se ale do konce školního roku, včetně tábora, budete otravovat a znepříjemňovat vnímání hry i ostatním. Zamyslete se, co je lepší a rozhodněte se.

V průběhu poslední výpravy v Bolkově jsem si řekl, že bude opravdu pro některé z vás nejlepší, abyste na vlastní kůži prožili, jaké to je, když vás ostatní nevnímají jako postavu, která něco sděluje, ale jen jako objekt pro legraci. Hlavně proto si někteří „malí“ zkusili být vesničany, přinášejícími cizincům snídani, kterou předají při směnném obchodě, proto jste byli Cyrilem a

souvislost s Einsteinovým citátem na přesný opak? To je dobře. V téhle vědomosti především. Ne že bychom vám data. To musíme hlavně udělat my dospělí hru vést správným směrem. Jen těžko když ji neznáme.

čtenář přesně vystihnul, co autor obtížnější, když „hlavní hlava“ hry o Není to dlouho, kdy lva (Jirkova) pro vás a velcí Tuláci ji s Schválně vám tu neprozradím, něco v budoucnu použijeme. Tato

značně náročná. Stále jsem si nedovedl v praxi

Metodějem, které ostatní vzali útokem. Tak nějak se cítí všichni dospěláci připravující program, jež je podrobován vaší nemilosrdné a bezprostřední kritice, nebo zesměšňování.

Moc a moc jsem v Bolkově vzpomínal na první výpravu v Zemi Fantazie, kterou zde v Semtamníku můžete číst jako Vložku do kroniky. Tehdy to byli dokonce i dospěláci, kteří se s vámi schovali Orrovi, kterého jste ještě nikdy neviděli. A tehdy jsem poprvé, a ne naposledy, pronesl: „Země UF...“

Už nechci vzdychat, to mi věřte. Okusil jsem sám v různých hlavních rolích, jak nelehký mají někdy bytosti život. Přesně vím, jak bylo v některých chvílích Honzovi s kloboukem Marvinu na hlavě. Vy, kdo jste si zkusili být v podobných rolích, mějte své pocity na paměti v každém okamžiku, v němž se s Marvinem i s ostatními postavami tohoto příběhu setkáte. Pro vás mohou být vaše průpovídky legračním zpestřením, ale samotné autory trochu bolí. Snažte se „nevypadávat ze hry“. I někteří z vás víte jaké to je, když vám „velcí zkazí hru“ - to cituji trochu z historie a to doslova.

Marvin bude jistě náročnější než Země Fantazie, nebo Algernon. Pro vás i pro dospěláky. A to nejen přinášenými informacemi o historii. Jaký bude nakonec, jak opravdu skončí a jak se na něj bude vzpomínat, to záleží na nás všech. Není možné se zavděčit všem, s tím se počítá. Za pokus však stojí, aby výsledkem tulácké akce nebyl jen váš pocit, že šlo o nádherný úlet při němž jsme se fantasticky nasmáli (na poslední Bolkov to sedí), ale aby výsledkem byly třeba i vítězně vzpažené ruce autorů hry. Určitě si to zaslouží.

Světlo vašim krokům!
Váš nejfousatější Tulák

Využiji skutečnosti, že mám možnost reagovat na zveřejňované texty, ještě před vlastním tiskem. Nechci znevažovat ani jedno slovo ze „Zavátého slova náčelníkova“, jelikož s tím plně souhlasím, chci jej pouze doplnit o můj pohled na věc. Je mi zcela jasné, že zaujmout celoroční hrou, která se zabývá českou historií je úkol nelehký. Naším cílem není doplnit vaše mezery z dějepisu, nechceme vám ani znechutit českou historii na takovou míru, aby jste o ní nechtěli do konce života zavadit. Prostě nám přišlo vhodné po 4 letech vesměs vymyšlených příběhů orientovat celoroční hru trochu jiným směrem. Je třeba přeci vyzkoušet více věcí, témat a možností, když se nabízejí. Fantazie a vymyšlené příběhy, mají jedno úžasné plus, které tématům historickým chybí. Ve Fantazii, lze cokoliv a kdykoliv přizpůsobit, navést to tím směrem, kterým potřebuji, zkrátka dotlačit to tam kam chci.

V této celoroční hře, je to možné jen omezeně a to je dobře. Nelze změnit dějiny, jako třeba ve filmu Cesta do budoucnosti a pak jen sledovat jak mizí z novin, knih a vědomí lidí to co by se nestalo. Podívám-li se na to z hlediska pesimistického, je neovlivnitelnost času jednou z posledních spravedlností na tomto světě. Ale o tom mluvit nechci, vrátím se k tomu proč je dobře, že nelze tak jednoduše upravit „koleje“ ve kterých hra jede. Tím, že nelze vše dotlačit tam kam by to správně mělo dojít zjistíme co v nás je, jak se zachová část z vás, která v něčem prostě neuspěje. Budete doufat v to, že se to nějak narovná? Omyl, nenarovná. Je to také zkouška pro nás, jak dokážeme vést hru v nepředvídatelných situacích.

Jak již Michal napsal, bude tato hra náročnější než hry předchozí. Pro některé z vás je to poslední celoroční hra. Postupně začnete odcházet na jiné školy, vaše zájmy se přeorientují jiným směrem a nebude síly, která vás zde udrží. Je to blbost aby vás někdo držel někde, kde prostě být nechcete. Tuláci jsou skupina lidí, kteří se scházejí a tvoří dobrovolně a v tom je jejich kouzlo. Jakým stylem k letošní hře přistoupíte, tak ji prožijete. Ať již je program jakýkoliv, záleží na každém, co si ze hry odnese, jakým stylem se bude hry účastnit. Budu-li se snažit, budou mi odměnou zážitky na které budu dlouho vzpomínat, budu-li ke všemu přistupovat z donucení, je to ztracený čas.

Vzpomeňte si na slova Jakubova, která vám říkal v sobotu večer na poslední výpravě v Bolkově, než jsme začali hrát hru na bludičku. „Hry jsou tu od toho aby si lidé hráli, ne od toho aby se do hraní nutili.“

Beruš

Velká Morava

To, co bude teď následovat, není zápis do kroniky, ale může se jím při troše dobré vůle stát! Je to záznam toho, co jsme prožili na poslední výpravě v Bolkově 21.-23.11.1997. Svým obsahem je zajímavý jistě i pro dospělé. Je tam znát, jak ti, co příběh prožívají, jej vidí jinak, než ti, co jej chystají... Své postřehy píšu písmem v závorkách.

Ten zápis si dělali všichni Tuláci a já jsem slíbil, že nejlepší práci ocením. Nakonec jsme se shodli na dvou jménech: Bob a Kapucínek. Tito Tuláci získali na středěční schůzce odměnu. Pro Semtamníku jsem vybral deníkový zápis od Boba.

Michal

21.1.1997

Milý deničku,

tak dnes je další výprava s Tulá kama. Ve škole to ušlo. Odpoledne jsem dobaloval a má ma byla nervó z ní. Když jsem přišel v 16 hodin (před školu), už tam byl výjimečně i Jirka a nikdo nechyběl kromě Honzy a Kuby. Honza přišel, ale Kuba nikde. Tak jsme čekali v teplu a vi e s propan-butanovým topením a pomalu se dusili. Kuba nakonec přišel a my jsme vyrazili (Kuba nepřišel, stavili jsme se pro něj doma avii). Zhruba po 3 hodinách jsme zastavili, ale ne u Kubovy chaty. Zastavili nás Pribinovi bojovníci. Nevím proč, ale my jsme museli vystoupit a oni si odjeli v avii dál (ví proč: končila civilizovaná stezka, dál žádný vůz nemohl jet - i ta avie se otá čela a „oracela“). Cesta nebyla zas tak strašná, ale nudná. Když jsme dorazili do chalupy (spíš před ní), uvítal nás Kuba. Dáda a Klára šly dovnitř, aby přistoupily do společnosti Dr. Marvina. Pak jsme konečně mohli ustoupit dovnitř. Dr. Marvin nám vysvětloval cíl víkendové ho snažení (hranice Velké Moravy). Doporučil nám četbu etc. K večeri byla hrachovka. A pak jsme šli do hajan.

22.1.1997

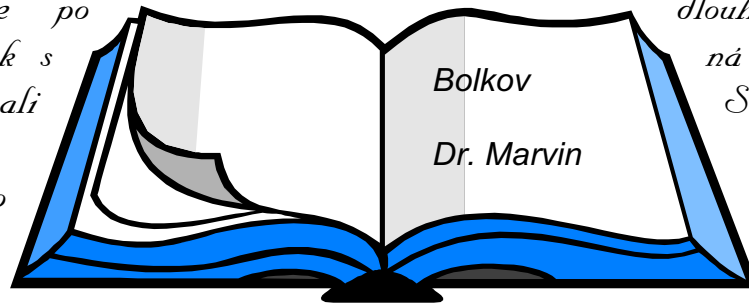
Můj milý deničku,

dnes jsme vstávali asi v 10 h. Po hodině fláka ní jsme se šli najíst (to má me za to, že když jdeme později spát, nesnažíme se nikoho budit brzy ráno), ale snídaně nikde (kdo z dětí dobrovolně šel snídaní připravit, ten určitě neměl pocit, že se flákal, zůlá šť když potom dá le hrál roli). Přišly k nám dvě prosté děvy (vesničanky, které měly zájem o směnný obchod, který v té době existoval) a chtěly něco za ošatku s vá nočkama (DTA, kupoval jsem je). Po chvilce dohadová ní jsme jim dali 2x pítí TONIA pomerančové a zbytek hrachové kaše. No a pak jsme se vydali hledat obchodní stezky. Nejprve jsme se rozdělili na 2 skupiny:

1.	2.
Klára	Bob
Monty Jack	Kapucínek
Malíček	Týna
Vevera	Konopík
Dáda	David
Mírek	Rákosníček

Došli jsme ke stromu a dostali papírky a druhá skupina totéž asi o 400 m dál. My jsme si je měli nějak krást a dáť je to složitý (získává ní fá borku protivníka z hlídání ho stromu). Po vyměnění jsme složili zprávu a vydali se na sever. Potkali jsme Mojmíra. Když jsme po něm chtěli vědět, kde jsou obchodní stezky, tak nás rozdělil na 6 směrů a poslal za Rostislavem (Mojmír je poslal za bytostí, která se v jednom ze šesti směrů nachází. Museli hledat). Po naleznutí nám opět nikdo nechtěl nic říct, ale naopak chtěli něco po nás. Měli jsme zjistit, od kdy se používá dvouocasá lvice (!!! četl jsem někde dokonce „dvouocasej vorel“, zaměnit lva za lvici se mi z těchto příčin tedy nezdá ještě tak strašné). Tak jsme šli do chajdy. Zjistili jsme, že se to používalo intenzivně v druhé pol. 13. stol. a dali si rizoto (každá skupina dostala k dispozici stejnou knihu a v ní hledala). Bylo to k jídlu a chutnalo mi to. Potom byl poledňák (byl asi 4 hodiny).

Když jsme po
k Rostislavovi, tak s
Nahoře prý bojovali
Arnolf
stezka po
něž se mělo svítit
podle toho jít

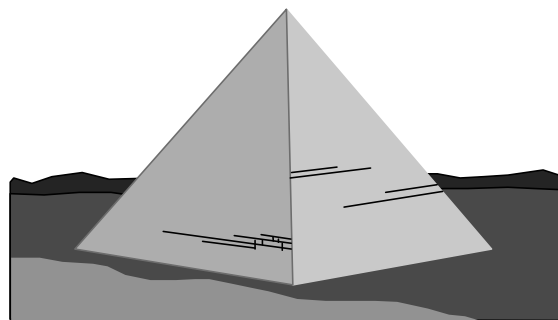
dlouhé cestě došli až
ná mi šel zpátky.
Svatopluk a
(připravená
staniolch, na
baterkami a
dvěma

různými směry, byla té měř připravená, když nás - mě, Kubu a Honzu - přímo vyhodili z lesa myslivci, protože měli hon! Takže ostatní, co nás sledovalo, byla totá lni improvizace). My jsme mu povyprávěli o lvici a on nás na oplátku o jeho stá tu. Potom přišli ti dva a nevypadalo, že by spolu bojovali. No a my jsme měli bojovat za ně. Byla to sranda. Každý měl svíčku a ostatní mu ji sfoukávali. Potom jsme se vrátili do domu.

Byla večeře, chleby s rybičkovou pomazánkou. A po večeři přišel Dr. Marvin a já musím končit (Marvin celé naše putování po Velké Moravě uzavřel. Nad mapou plnou nakreslených řek a žáných hranic jsme strávili nějakou chvíli a dohadovali se, kudy asi hranice Velké Moravy probíhala).

Čau Bob

Tak nám zase čas postoupil a od soboty 20.12.1997 se datuje období 13. Semtamníku. Toto období v normálních letech vyznačuje chladným a krásným zimním počasím. V době kdy píšete tyto řádky mohu zcela zodpovědně říci, že letos tomu bude jinak. A proto raději odcestujeme do vzdálených krajů, protože zde si letos sněhu neužijeme. Nechci říci, že ve vzdálených krajích si sněhu užijeme, kor když jsou kolem rovníku, ale na druhou stranu tam bude tak jak má být – teplo. Tedy vydejme se Afriky do severní oblasti, kolébky civilizace, do Egypta.

Egyptský horoskop

V Egyptě za faraónů existovala víra v neodvratnost osudu. Je známo, že nad kolébkou novorozence se kromě Maat (Mut) a Isis scházelo ještě 7 sudiček, tzv. **hátor**. Tyto sudičky za přítomnosti božského písaře, předpověděly novorozenci osud. Sedmero hátor (sudiček) je základ vzniku řecké nativní (individuální) astrologie. Egyptská astrologie se vyučovala výhradně v chrámech a osud se při narození předvídal jen privilegovaným – vládcům a kněžím. Knežím, speciálně vyškoleným v astrologii se říkalo **horoskopoi** (ti, kteří sledují hodinu). Nejdříve pouze sledovali čas, později se stali státními astrology.

MUT je jedna z nejstarších bohyně egypta. Rozmarné uspořádání rodového následnictví bohů ji však vzdálilo z výsluní mytologie. Lidé narození v tomto znamení dovedou rychle chápat mezilidské vztahy, ukřivděná bohyně jim dává bojovného ducha. Dovedou se prosadit bez intrik, svým osobním kouzlem. Obličej mají ve stálém pohybu, ruce živě gestikulují, vyzařuje z nich energie. Lidem narozeným v tomto znamení, se dostane od lidí okolních pomoci. Jejich život je zaměřen vzhůru, harmonii a psychickou vyrovnanost získávají kolem 40-50 let. Příznivá poloha ve spánku je ve středu místnosti, šťastná čísla jsou 5, 9 a barva hnědá, karmínová.

Nil (28. prosinec – 29. leden)

Pozor na své zdraví, menší dietka by vám velmi prospěla. Doporučujeme přestat s veškerou uměleckou činností, jako je kreslení, psaní, sochaření apod. Stáhněte se do opozice, jako to má na mysli Vašek Klaus. Máte však štěstí, protože jste nebyli v tak vysoké situaci a Vašek a nehrozí vám bezprostřední ohrožení.

Amon-ra (30. leden – 3. březen)

Vy narození v tomto znamení, máte toto období mimořádnou šanci dodělat svoje povinnosti a veškeré zkoušky, které před vámi sedí (tedy i základní oddílovou zkoušku). Ovšem při plnění ZOZ pozor. Zde nedoporučuji používat úplatky, které vám možná pomohou při jiných zkouškách, jelikož narazíte na bezednou tuláckou kasu a nedoplatíte se. Z délky vašeho znamení je patrné, že vám vše trvá 2x déle. Nezaoufejte, alespoň si neuženete úpal. Dalším znakem tohoto znamení, že vám také 2x déle trvá, než přijdete na něco, co druzí vymyslí hned. Berte to s úsměvem, někdo musí být poslední.

Mut (4. březen – 5. duben)

O vás, narozených v tomto znamení, se můžeme dočíst dosti na začátku tohoto psaní. Nicméně v tomto období vás čeká jedině úspěch. Nemusíte se obávat žádného trapasu, které vás provázely minulé období. No co vás čeká za úspěch – podaří se vám sehnat všechny dárky, utratit všechny peníze, podaří se vám řádně uklidit celý byt, nic přitom nerozbít, nikoho nenaštvát. Toho si važte, protože bude hůře a další rok, kdy vás bude ovlivňovat Slunce to bude ještě horší.

Isis (6. duben – 8. květen)

Koukněte se na sebe do zrcadla a začněte s tím konečně něco dělat. Zrcadlo může být i zašpiněno, jelikož to bude vidět i skrz špínu. Nedá se říci, že by to s vámi bylo nahnuté jako se šikmo věží, ale zhroucení vám hrozí. Začněte uvažovat lidsky a přestaňte makat jako roboti. Zavřete se doma, otevřete si láhev šťávy a pohodlně upíjejte.

Horus (9.květen – 10.červen)

Jste naladěni na optimální životní frekvenci. Nedělejte nic fyzicky náročného, jelikož byste mohli tuto vzácnou shodu porušit. Raději si vezměte nůžky a stříhejte, stříhejte a stříhejte (např. Tulácké adresáře) až to budete mít všechno nastříhané. Poté jděte do kina, na večeři, do divadla, no prostě za kulturou.

Anubis (11.červen – 13.červenec)

Nu, to bylo jednou takhle po ránu, kdy egyptští kněží zjistili, že vy narození ve znamení Anubis to nebudete mít toto období lehké. Pamatujte, že vše je psáno hvězdách, i váš zítřejší den je v nich obsazen. Nedařilo se vám? Nezoufejte po vyhotovení 10 – 15kg bramborového salátu na vánoční výpravu se vám bude dařit mnohem lépe, protože nic horšího vás již dlouho nepotká. A když přeci, bude opět ze strany Tuláků a nedají vám pokoj co budete živí. Leda, že by to bylo jinak.

Sekhmeth (14.červenec – 15.srpen)

Víte proč se uklízí zrovna na vánoce a ne třeba v dubnu, kdy je klid a je hezky? Že,ne? Nevadí, ani hvězdám se nepodařilo přijít této blbosti na kloub. Víte to? Zda-li ano, vezměte papír, vytáhněte dalekohled ze skříně, otevřete okno a začněte sestavovat horoskopy. Máte na to jste chytřejší než hvězdy. Ale, pozor, zase si tolik nevěřte, hvězdy jsou tu přeci jenom a nějaký ten pátek více.

Toht (16.srpen – 17.září)

Co přesně znamení toht nevím, ale zato vím, že tot je panák (alkoholu). Opovažte se sáhnout na tento smrtelný jed. Pijte pouze kolalokovou limonádu. Nemůžete ji sehnat? Poradí vám Limonádový Tulák (4026476) je jeho osobní číslo. Jinak nic nového ve vašem soukromém životě, ani v pracovním poměru. Stále kvoká, kvoká jak by řekl docent Chocholoušek z Jáchyme hoď ho do stroje.

Seth (18.září – 21.říjen)

Fyzicky jste na tom špatně, za to po intelektuální stránce vám lze jen závidět. Sedněte ke stolu a začněte psát jakoukoli literaturu – kuchařku, příspěvky do Semtamníků, Vlčí Stezku, kritické dopisy, úřední dopisy, milostné dopisy, detektivku, ale pozor na anonym, toho se vyvarujte sic se vám to vrátí.

Osiris (22.říjen – 23.listopad)

Na toto období vám přísluší tato řada – 382.32, 386.67, 234.81, 453.23, 332.34. Posudte, že lepší počasí ve vaší duši jste si přát nemohli. Nedejte se nalákat ostatními na myšlenku zůstat na vánoční výpravě o 1 den déle stejně jim to nevyjde. Věnujte se raději nákupu vánočních dáreků což vám nedělá potíže (to vám tedy závidím).

Geb (24.listopad – 27.prosinec)

Raději se uzavřete do sebe a nevycházejte na denní světlo dokud se nezbavíte svých bludných představ. Raději se s vaším rozbořem nebudu zajímat abych nepobouřil temné tulácké síly a nepřišla na mně třeba Nikola s kosou.

Na závěr něco co mělo být napsáno v čísle minulém. Astrologie bývá nazývána vědou, není to však zcela pravda. V dalších částech Horoskopů se sice dozvíte jak prý ovlivňuje člověka, když se narodí ve chvíli kdy zrovna tato planeta byla ve významné poloze s jinou, ale **žádné astrologické jevy či tvrzení nejsou prokázány moderní vědou** a astronomové s oblibou říkají, že tedy veškeré astrologické poznatky jsou pouze vymyšlené. Na kolik je tomu pravdou nebo není si řekneme někdy příště.

CO SI PŘEČTETE PŘÍŠTĚ:

☺ uvidíte (jestli si nezahládáte oči něčím jiným)

Zdraví vás „Slepé OKO“

☹ ☺ ☹ Já a společenské chování ☹ ☺ ☹

Chceš si udělat test, jak znáš některá pravidla společenského chování? Tak to můžeš právě s těmito tvrzeními. Posuď, zda jsou následující tvrzení pravdivá, nebo ne.

🕒 Více společenský je starší než mladší.

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 Více společensky významná je žena než muž

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 Více společensky významný je nadřízený než podřízený.

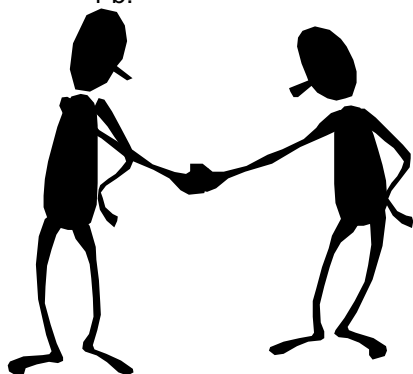
- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 Více společensky významná je známá, populární osoba.

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 Při podávání ruky nemusí muž vždy bezpodmínečně svléknout rukavici.

- a) ANO 0 b.
b) NE 1 b.

🕒 Když vstoupíme do uzavřené místnosti, jako je kancelář, pozdravíme první.

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 Muž musí v uzavřené místnosti sundat klobouk.

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 Při pozdravu se mohou líbat jen milenci.

- a) ANO 0 b.

b) NE 1 b.

🕒 Při obchodním nebo úředním jednání se nemusím představovat.

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 Bez zprostředkování třetí osobou je představování neslušné.

- a) ANO 0 b.
b) NE 1 b.

🕒 Vždy představujeme nejprve společensky méně významnou osobu člověku významnějšímu.

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 Při seznamování neuvádíme tituly, jichž je dotýčný nositelem.

- a) ANO 0 b.
b) NE 1 b.

🕒 + 🕒 Je neslušné zeptat se znovu na jméno, které jsme si při seznámení nezapamatovali.

- a) ANO 0 b.
b) NE 1 b.

🕒 + 🕒 Požádá-li nás někdo o tykání, máme právo jeho návrh odmítnout.

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 + 🕒 Je možné, aby muž ženu požádal, zda jí smí tykat.

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

🕒 + 🕒 Mladší může požádat staršího, aby mu tykal bez toho, že on bude uplatňovat stejné nároky.

- a) ANO 1 b.
b) NE 0 b.

Vyhodnocení...

VÍCE JAK 16 BODŮ:

Gratuluji. Jsi opravdu talent. Tobě společnost nevadí.

13 - 15 BODŮ:

Ty se také ve společnosti můžeš ukazovat. Tvé chování ve společnosti je opravdu dobré.

10 - 12 BODŮ:

Nadopadl(-a) jsi zrovna nejlépe, ale ve společnosti se můžeš ukázat, ale pozor na Tvé nedostatky.

7 - 9 BODŮ:

Pozor! Tvé výsledky nejsou zrovna moc dobré, na jeskyni to ještě není, ale radši se společnosti vyhýbej.

6 A MÉNĚ BODŮ:

Odkud jsi vylezl(-a)? Z jeskyně? Ty do společnosti vůbec nechod', Tvé výsledky jsou zarážející!

Tento test je převzatý z a do Semtamníku jej pro nás vybral

Mirek Suchý

Kdy a kam s Tuláky

Tu máte přehled oddílových akcí do konce školního roku. Místa ještě nejsou určena, včas se je dozvíte.

Leden

9.-11.1.1998 - Tolštejn, lyžařská výprava s karlínskými Tuláky

Únor

6.-8.2.1998 - oddílová výprava, celoroční hra

Březen

1.3.1998 - jednodenní akce, celoroční hra

15.-21.3.1998 - jarní tábor společný s karlínskými Tuláky

Duben

17.-19.4.1998 - oddílová výprava, celoroční hra

Květen

7.-10.5.1998 - pracovní akce v Keblově pro dospěláky

22.-24.5.1998 - oddílová výprava, celoroční hra

• červen

19.-21.6.1998 - oddílová výprava, celoroční hra

• červenec a srpen

bude ještě upřesněno během ledna 1998. Ve vzduchu visí tyto akce:

- ♫ Brigáda u koní na Šumavě pro patnáctileté - pokud se domluvíte!
- ♫ „Husinec“ pro Kmen, nebude-li se toto křížit s brigádou.
- ♫ Letní oddílový tábor s Dr. Marvinem.
- ♫ Možná i malý tábor s Pláňaty!

Letošní bodování úzce souvisí s programem celoroční hry a proto vaše snaha na schůzkách bude náležitě oceněna, postupem do vyšších míst. Jak jste dopadli v I.čtvrtletí vidíte dole a zda to bylo jako sedláci u Chlumce to posuďte sami.

I . Č T V R T L E T Í		
pořadí	jméno	počet bodů
1.	KONOPIK	56
2.	Mirek Suchý	50
3.	kapuca	49
4.	Solárka	48
5.	Rákosníček	45
	Bob	45
6.	E.T.	43
	Evuška	43
7.	Pytlák	41
	Iveta	41
8.	Pampalíny	40
	Monty Jack	40
	Mirek Semecký	40
9.	Ondra	38
10.	Bobek	37
11.	Paleček	36
12.	Wendy	33
13.	Jonáš	32
	Martina	32
14.	Malíček	31
15.	Dáda	30
16.	Mráček	26
17.	Veverka	25
18.	Martin	24
19.	Jitrocel	23
20.	Čertík	21
21.	Hádě	18
	Medulka	18
	Šťávinka	18

Měl jsem vždy pocit, že bodování je něco jako prestižní soutěž (jako to vyjádřil Bobek koncem tábora), že všichni horlivě sledují aktuální výsledky a snaží se dosáhnout co nejvíce. Podívám-li se na naše bodování je tomu jinak. Proč?

No, jednak není v tomto celoroční bodování stálou věcí (pouze 3 poslední roky) a jednak se o bodování nikdo pořádně nestará. Z her na schůzkách málokdy vzejdou body, nejsme prostě zvyklí bodovat celoročně. Hlavním přínosem počtu bodů je docházka a jiné kolony v tabulce bodování zejí prázdnotou. Zkusme mi velcí více bodovat hry na schůzkách a zarýt jej alespoň trochu do podvědomí ostatních. Na táboře jsme zvyklí, na jarních prázdninách také (a to bodujeme každý den) a přes rok nejsme schopni obodovat schůzku?

A když už někdo oboduje trvá to nejméně měsíc, než se to objeví na patřičných místech. Změna je tedy nutná na obou stranách – častěji bodovat a zveřejňovat výsledky a naproti tomu chtít získat bodů co nejvíce.

Nebo, že by to bylo jinak? Nehodí se to k vašemu věku?

Beruš

Malá tulácká kuchařka

Znáte něco dobrého na zub, co byste rádi, aby poznali i ostatní? Jeden ze způsobů jak to udělat je takovou pochutinu připravit a přinést k mlsání. Protože však radost působí nejen to, když nám někdo kus žvance přinese až pod nos, ale i to, když si jej sami dokážeme připravit, nechte se inspirovat tím, co někteří z nás umí. Budete-li mít recepty na nějaké dobroty, neváhejte a přineste je k otištění!

Jak asi už všichni víte, mé povolání je kuchař. Proto zde v Semtamníku otevírám nový „sloupek“ - malou kuchařku. Pro začátek to bude polévka.

Vaječná sedlina s uzeným masem - hovězí vývar.

Uvedené množství je pro 4 porce.

Připravíme si: uzené maso 100g
vejce 3-5 ks
mléko 75 ml
sůl
máslo

Omyté maso uvaříme do měkka a nakrájíme je na jemné kostičky. Vejce rozšleháme s mlékem, přidáme připravené maso, osolíme a nalejeme do máslem vymazaného pekáčku nebo vhodné formy a v páře uvaříme.

Hotovou sedlinu opatrně vyklopíme a teplou nakrájíme na jednotlivé porce. Vložíme do talíře a zalejeme hovězím vývarem.

Dobrou chuť!

Mirek Suchý

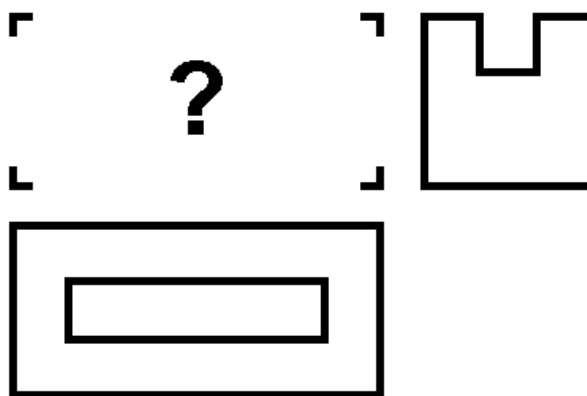
Zahřívací hádanky pro zamrzlé hlavinky

Ne vše je jasné na první pohled

„Tuhle hádanku přinesla moje starší holka domů ze školy od profesora matematiky,“ povídal docela nedávno u nás v zaměstnání, v Polovodičích, jeden z inženýrů. „A já si s ní lámal hlavu tři hodiny. Pak přišla ta mladší a povídá mi: ‚Ale tatí, to je přece takhle...‘ Byla s tím hotová za tři minuty!!“

Jak dlouho potrvá vám doplnit správný třetí pohled na těleso tak, abyste měli bokorys, nárys i půdorys v souladu?

Schválně si stopujte čas a pak si jej porovnáme...

Přesmyčková hádanka za minutu dvanáct...

To se takhle v neděli 14.12. ráno chystáme vyrazit ke škole v Hostýnské, abysme se setkali s Honzou, někteří mu předají nastříhané adresáři, já mu předám poslední verzi Semtamníku (tohoto) a co neslyším: z rádia, které mám puštěné, abych slyšel přesný čas, na stanici Český rozhlas - Praha právě říkají o jakési hádance. Zpozorním a protože už mám málo času, rychle zaznamenám:

Najděte co nejvíc přesmyček z uvedeného slovního spojení, ale uznávají jen taková řešení, která mají smysl a v nichž jste použili všechna písmena jen v původním tvaru a jen jednou!

Zadáni: PAŠERÁKŮV NOŽÍK

Příklady: ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA, ROK ŠPINA VÁ KŮŽE, KOŽICH A PRŮVAN

Snažte se jich vymyslet co nejvíc a pak se s nimi přijďte pochlubit.

PLÁŇATA POPRVÉ!

Tak už je to tady! Proběhlo to, stalo se, už to nikdo nevrátí zpátky... Oddíl má družinku malých dětí! Sešly se poprvé jen tři, ale ti, kdo jim byli rádci, ti se opravdu jako rádci chovali. Bylo to super vidět mladé rádce v akci, skvělý pocit, jak se předháněli v tom, kdo zrovna půjde s kterým mrnětem něco předvádět, pomáhat mu s kimovkou, nebo zrovna vázat šálu kolem krku.

Po schůzce nebyl problém rozdělit si úkoly na příště, Mikulášův čertů a andělů hned bylo několik, kronikářů taky a lidí ochotných chystat hry jakbysmet. Tohle mi už chybělo, pronesl jsem a vzpomínal, kdy byli tuláčci malí. Mě taky, ozval se jeden z mladých rádců... Kéž tohle nadšení vydrží co nejdýl !!!

Michal

CHYBÍ TU JEZULE...

Začínám si všimnout čím dál tím víc, že opět začínáme říkat sprostá slova. Netvrdím, že také nějaké neřeknu. Jezule tu opravdu chybí, proto se nad sebou zamyslete a neberte si příklad z Pampalínyho, který právě z těchto příčin podmíněčně opustil Kmen. Doufám, že si tento střípek alespoň přečtete, když uvidíte pod textem mé jméno.

Mirek Suchý

Nebude do dlouho trvat a Jezule tu bude natotata. Jako polehčující okolnost pro naši měkkost v udělování korunových pokut toho moc uvést nelze. Zkrátka se nám asi nikomu nechtělo dospívající Tuláky takhle trestat. To byste vy, skorodospělí, měli ocenit a ukázat sami, že i bez hrubých výrazových prostředků si poradíte...

CHYBÍ TU NEJEN JEZULE

Když se minulý měsíc konala první schůzka družiny Pláňat, říkal jsem si, že účast na Tuláckých schůzkách pravděpodobně poklesne. To je pravda, poklesla, ale Ti co vedou v úterý Pláňata, chodí i ve středu na Tulácké schůzky. Ptám se co se stalo s vámi ostatními? Nemáte čas a nebo už nemáte náladu chodit každou středu na schůzku? No zvláště na posledních schůzkách před koncem roku (kalendářního) vás bylo poskrovnu. No zdá se, že ten čas, kdy nás začne být méně a méně pomalu přichází. Družinka Pláňat přišla tedy v té nejlepší chvíli. Časem začneme třeba mi velcí chodit v úterý na schůzky a necháme se bavit od nynějška rádci, kteří působí u Pláňat.

Beruš

PŘÁNÍ ZE LHOTKY

Všem tulákům a tulačkám přeji hezké vánoce a v příštím roce hodně úspěšných výprav i do Lhotky.

Vaše tulácká babička

Lokálka zastaví na malém nádražíčku, vysypeme se z vagónu, ujdeme několik kroků a přelezeme železnou závoru. Ještě pár kroků a před námi bude ležet louka s chatkami po levé a se sruby po pravé straně. Přimo proti nám stojí mohutný kaštan a za ním vlevo marodka a vpravo jezírko s vorem. Dál za hřištěm budou kůlny a naproti hlavní budova, kde jsme toho už tolik zažili a věřím, že ještě zažijeme. Pozdravujeme tuláckou babičku a všechny ostatní obyvatele Lhotky. I vám přejeme příjemné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok. Ať vás nemoce minou širokým obloukem a štěstí k vám má tu nejkratší cestu. Už teď se těšíme na setkání ve Lhotce a doufáme že podobné sny jako ten v úvodu těchto slov se již brzy stanou skutečností...

Michal

Tým tvorby
letošních
Semtamníků

Vám přeje
vše dobré

v roce 1998

Máš něco, co bys rád sdělil všem ostatním?
Máš chuť podílet se na přípravě příštího čísla?

***Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni,
vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět!
Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.
Světlo Tvým krokům !***

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK
(Podruhé plný vloček)
č.13

Vydán
jako 17. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro potřebu členů a přátel oddílu
TULÁCI
prosinec 1997, vydání prvé

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Wendy:
Ilustrace
Helena:
Báseň Tuláci
Dáda:
Slečna nebo paní
Mírek
Střípek: Chybí tu Jezule...
Malá tulácká kuchařka
Test
Babička ze Lhotky:
Střípek: Přání ze Lhotky

Honza:
Vložka z kroniky
Obálka
Grafická úprava
Horoskopy
Bodování
Přání do Nového Roku
Střípek: Chybí tu nejen Jezule
Reakce na zaváté náčelníkové slovo

Michal:
Kdy a kam s Tuláky ?
Výběr hádanek
Vyhodnocení barev duhy
Zaváté slovo náčelníkové: Marvin a ti druzí
Střípky: Pláňata poprvé!
Ostatní nepodepsaný text

Tisk:
DŮM UM
Středisko pro volný čas dětí a mládeže
Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10
tel.: 02 / 77 34 07, 77 20 81

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00
tel.d.: 02/402 64 76, tel.z.: 02/61 306 378

Internet : <http://gama.fsv.cvut.cz/~koukl/116ps.shtml>, **e-mail :** tulaci@post.cz